

Dosarul nr. 2ra-1222/2022
2-20134680-01-2ra-02092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L. Ciubotaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Malii, V. Cotorobai, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

02 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cristina Ciobănică,
reprezentată de avocatul Alexandru Tonu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ahmad El Berjaoui
împotriva Cristinei Ciobănică cu privire la încasarea sumei,
împotriva deciziei din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 28 octombrie 2020, Ahmad El Berjaoui a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cristinei Ciobănică, prin care a solicitat încasarea din contul Cristinei Ciobănică a sumei de 362 081 de lei, ce rezultă din cesionarea, apoi vânzarea a 1/2 cotă-parte din imobilul cu numărul cadastral xxxx, amplasat în mun. Xxxx, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 11 186 de lei cu titlu de taxa de stat.

În motivarea acțiunii a indicat că fiind cetățean al Republicii Liban și nerezident al Moldovei, fiind în relații de prietenie apropiate cu Ciobănică Cristina, la 08 februarie 2016 a transferat din Republica Liban în Republica Moldova suma de 50 000 dolari SUA, iar peste câteva zile banii au fost ridicați de pe contul său deschis în Republica Moldova și i-a transmis pârâtei pentru a cumpăra un apartament în mun. Chișinău în care vor locui.

Ciobănică Cristina primind suma de bani de 724 162 de lei de la reclamant, acționând în calitate de reprezentant al acestuia (având procură generală), la 13 februarie 2016 a încheiat contractul de cesiune de creanță cu nr. 1152 cu cesionarii Negru Anastasia și Negru Andrei, prin care a achiziționat drepturile și obligațiile asupra apartamentului cu suprafața de 58,4 m.p. cu numărul cadastral xxxx, amplasat în mun. Xxxx, dobândit de cesionari în temeiul contractului de investiții nr. 114 din 12 martie 2014.

Menționează că potrivit pct. 5 al contractului de cesiune nr. 1152 din 13 februarie 2016, pentru cesionarea drepturilor în părți egale, cesionarii (reclamantul

și pârâta) au plătit cedentilor o remunerație de 724 162 de lei, iar potrivit pct. 8 al contractului, cesionarii au garantat că suma de 724 162 de lei a fost achitată.

Ulterior, la 23 martie 2016 acest contract ar fi fost notat în registrul cadastral, iar la 25 mai 2016 a fost înregistrat dreptul de proprietate la Î.S. „Cadastru”, a câte 1/2 cotă-parte pentru fiecare.

Susține că ulterior, pârâta sub pretext fals că se teme de cutremur și că apartamentul ar fi amplasat la un etaj superior, ia comunicat că ar fi mai bine de vândut acest apartament solicitând o procură pentru înstrăinarea a 1/2 cotă-parte din apartament către persoane terțe, asigurându-l că după înstrăinarea apartamentului îi va transfera cel puțin suma de bani cu care dînsul a procurat acest apartament.

Ciobanică Cristina având procură de la Ahmad El Berjaoui, la 04 mai 2017 și-a vândut sie însăși prin contrapartidă 1/2 cotă-parte ce aparținea reclamantului din apartamentul menționat în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 3132 din 03 mai 2017, indicând în contract o sumă diminuată egală cu valoarea de piață a apartamentului de 347 754 de lei, astfel pârâta devenind unicul proprietar al apartamentului.

Menționează în acest sens că, atât contractul de cesiune din 13 februarie 2016, cât și contractul de vânzare-cumpărare a 1/2 cotă-parte din 04 mai 2017, nu a fost semnat de reclamant or, dînsul nu a intrat în Republica Moldova din anul 2016.

Mai invocă reclamantul că, Ciobanică Cristina după vânzarea sie însăși a 1/2 cotei-părți ce aparținea reclamantului Ahmad El Berjaoui, nu ar fi restituit suma de bani și despre acest fapt nu i-a comunicat reclamantului, chiar și după ce la 07 iulie 2018 a vândut întregul apartament lui Staci Vladimir, nu a restituit banii reclamantului și până în prezent evită orice contact.

Consideră reclamantul că pârâta avea din start intenția să-l deposedeze de bani și de apartament sub diferite pretexte cum ar fi că se vor căsători și vor locui împreună în Republica Moldova, și astfel i-a vândut cota sa parte din apartament și a dispărut cu toți banii.

La 21 februarie 2017, odată cu procurarea apartamentului, Ahmad El Berjaoui i-a cumpărat pârâtei și i-a înregistrat pe numele acesteia un automobil nou de model „xxxx”, iar ulterior acest automobil a fost înstrăinat la 05 decembrie 2019 tatălui acesteia Ciobănică Valentin, fapt ce dovedește intenția și rea-credința pârâtei de al deposeda de mijloacele financiare și bunuri imobile, mobile și intenția meschină de a se ascunde pentru a evita răspunderea financiară și returnarea banilor reclamantului.

Prin încheierea din 22 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea privind excepția de tardivitate invocată de reprezentantul pârâtei Ciobănică Cristina, avocatul Tonu Alexandru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ahmad El Berjaoui împotriva Cristinei Ciobănică cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Staruș Denis, în interesele reclamantului Ahmad El Berjaoui, a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Ciobănică Cristina în beneficiul lui Ahmad El Berjaoui suma de 173 877 de lei, cu titlu de contravaloare a 1/2 cotă-parte din ap.xxx din str. xxxx și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 5 216, 31 de lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 26 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de reprezentantul apelantului Cristina Ciobănică, avocatul Alexandru Tonu, cu menținerea hotărârii 09 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că reieșind din conținutul contractului de vânzare-cumpărare nr. 3132 din 03 mai 2017, pârâta Ciobănică Cristina în calitate de cumpărător, dar și reprezentant al vânzătorului Ahmad El Berjaoui, și-a reținut prețul bunului imobil de 173 877 de lei, iar careva probe, care ar confirma transmiterea către vânzătorul Ahmad El Berjaoui a banilor achitați pentru imobil nu au fost prezentate.

Astfel, Colegiul a conchis că, instanța de fond temeinic și legal a ajuns la concluzia admiterii parțiale a pretențiilor intimatului Ahmad El Berjaoui, încasând de la Ciobănică Cristina în beneficiul lui Ahmad El Berjaoui suma de 173 877 de lei, ce reprezintă prețul a ½ cotă-parte din apartamentul nr.xxx din mun. xxxx, înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare din 04 mai 2017 or, pârâta Ciobănică Cristina nu a făcut dovada faptului că a transmis suma de 173 877 de lei către Ahmad El Berjaoui.

La 09 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cristina Ciobănică, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi privind trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel (f.d.133-138).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel și a reiterat argumentele indicate în cererea de apel.

Suplimentar a indicat că, instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nu a supus aprecierii complete, nepărtinitoare a probelor prezentate la materialele dosarului, iar drept consecință nu a dat un răspuns cert la argumentele invocate prin cererea de apel, pronunțând o soluție nemotivată.

Astfel, instanța de apel nu s-a expus asupra legalității încheierii din 22 iunie 2021, prin care instanța de fond a respins cererea recurentei prin care s-a ridicat excepția de tardivitate și s-a solicitat respingerea integrală a acțiunii ca fiind înaintată cu omiterea termenului general de prescripție de trei ani or, în acest sens de către recurentă au fost invocate suficiente argumente juridice pertinente prezentei cauze, asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe.

Drept consecință, apreciază concluzia instanței de apel prematură, deoarece instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și a apreciat arbitrar probele prezentate la materialele dosarului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 26 mai 2022.

La 11 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 129).

Astfel, Colegiul constată că recursul depus de Cristina Ciobănică, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu la 09 august 2022 (data de pe plicul poștal), se

consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 02 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 143).

La 28 septembrie 2022, Ahmad El Berjaoui, reprezentat de avocatul Denis Staruș, a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Cristina Ciobănică, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cristina Ciobănică, reprezentată de avocatul Alexandru Tonu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh